

بردهای دوربرد

پیروزی‌های قاطعانه ورزشکاران ایرانی با وجود کارشکنی‌های AFC نشان داد داشتن انگیزه می‌تواند بسیاری از کمبودها را جبران کند

کمتر از ۲ ماه مانده به انتخابات ریاست جمهوری، هنوز خبری از جو انتخاباتی در کشور نیست

تنور انتخابات چگونه گرم می‌شود؟

رئیس فرهنگستان علوم پزشکی نامه مهمی به وزیر بهداشت در مورد واکسن و ایمن سازی جامعه علیه ویروس کرونا نوشت

خطر رانت خواری در واردات واکسن

برای اجرایی کردن توصیه و دستور رهبر معظم انقلاب، بهتر است از فرصت محدود باقیمانده و قبل از آن‌که حجم لازم واکسن آماده شود، هرچه سریع‌تر، به ترمیم، تکمیل، اصلاح، تقویت و اعتلای شبکه بهداشتی درمانی پرداخته شود، تا آمادگی‌های لازم کاملاً فراهم شود. می‌توان نوعی رقابت بین دانشگاه‌های علوم پزشکی برای عملیاتی کردن این امر مهم ایجاد کرد. این اقدام بسیار ارزشمند، علاوه بر پیشگیری از هرگونه مشکل احتمالی و نیز پاسخگویی مطلوب به نیازهای امر واکسیناسیون عمومی، موجب سرمایه‌گذاری بسیار مهمی برای آینده کشور نیز خواهد بود...

امروز، روز سعدی است و مارتقه‌ایم سراغ رابطه شیخ اجل با موسیقی

تقاطع سعدی و استودیو!

جسد مرد سالخورده پس از ۱۰ روز در زیرزمین خانه‌اش پیدا شد

قتل گدای میلیاردر

واگذاری حمایت از آسیب‌دیدگان به بخش خصوصی می‌تواند عواقب جبران‌ناپذیری را به جامعه تحمیل کند

زخم روی زخم

ادریس دبی، رئیس جمهوری چاد درگیری با شورشیان کشته شد

اشباح بدون رد پا در آفریقا

خبر

رئیس فرهنگستان علوم پزشکی نامه مهمی به وزیر بهداشت در مورد واکسن و ایمن‌سازی جامعه علیه ویروس کرونا نوشت

خطر رانت خواری در واردات واکسن

پنبه الکل و غیره توسط افرادی که کار تزریق را انجام می‌دادند. **❖** بهتر است وزارت محترم بهداشت، درمان و آموزش پزشکی برای هر دانشگاه یا دانشکده علوم پزشکی حداقل دو ناظر پیش‌بینی کند تا با استفاده از فرم‌های تنظیم‌شده و انتخاب رندوم افراد واکسینه‌شده، بتوانند گزارش‌های منظمی را برای آن وزارتخانه محترم تهیه و ارائه کنند. **❖** پیش‌بینی‌های لازم برای شنیدن و پاسخگویی به نظرات و پیشنهادات مردم در تمام طول مدت واکسیناسیون انجام شود. **❖** از آنجاکه منابع تهیه و تولید واکسن‌ها متفاوت است، هرگونه بحث و نظر در مورد میزان تأثیر هر یک از انواع واکسن‌ها، فقط در محافل علمی و کاملاً خصوصی صورت پذیرد و از مغشوش کردن آذهان مردم در این مورد یا موارد مشابه به شدت پرهیز شود. **❖** حتماً امکان ثبت هرگونه عارضه احتمالی (اعم از آتی، کوتاه‌مدت، میان‌مدت یا دیرازمدت) که ناشی از واکسیناسیون باشد فراهم شود و فرم‌ها و گزارش‌های مزبور مستمراً به استحضار مسؤولان محترم وزارتخانه برسد. **❖** در مورد اولویت‌بندی مردم در امر دریافت واکسن، ضمن استفاده از تجربیات سایر کشورها و نظرات سازمان جهانی بهداشت که بسیار ارزشمند است، وضعیت کشور را کاملاً در نظر گرفته و در صورت ضرورت با مقاماتی که ممکن است پیشنهاداتی داشته باشند، مشورت قبلی به عمل آید که در ضمن اجرا، مردم با شنیدن نظرات متفاوت مغشوش نشوند. **❖** مطلب بسیار مهم دیگر این که، توجه لازم داشته باشید که مساله‌ای بسیار تأثیرگذار یعنی انتخابات و جای‌جایی دولت در پیش است. پیش‌بینی اقدامات باید به گونه‌ای باشد که هرگونه جابه‌جایی، کوچک‌ترین خللی در امر واکسیناسیون مردم ایجاد نکند. بهره‌بردن از حضور افراد یا نهادی که با تغییر دولت تعویض نخواهند شد، می‌تواند به ادامه اجرای موفق واکسیناسیون کمک کند.

دکتر سیدعلیرضامندی، رئیس فرهنگستان علوم پزشکی جمهوری اسلامی ایران در نامه مهمی به دکتر سعید نمکی، وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی چند نکته مهم و اساسی در زمینه واکسن و ایمن‌سازی جامعه علیه ویروس کرونا متذکر شدند. در این نامه به موارد مهمی در خصوص خرید واکسن و فرآیند واکسیناسیون اشاره شده است که به نظر می‌رسد باید مورد توجه دولت و نظام سلامت قرار گیرد.

در ذیل این نامه آمده است، با احترام، نظر به اهمیت بسیار بالای نقش ایمن‌سازی جامعه علیه ویروس کرونا و با توجه به اشتیاق قاطبه مردم به دریافت واکسن، به اختصار به چند نکته مهم اشاره می‌کنم. **❖** این اقدام بسیار ضروری، نیازمند برنامه‌ریزی کاملاً دقیق و مشارکت بعضی از نهادها در امور برنامه‌ریزی و اجراست (در ارتباط با نظم، امنیت، نظارت و... و طبیعتانه مسائل فنی).

❖ بدون هیچ‌گونه تردیدی، استفاده از شبکه بهداشتی درمانی «تنها» راه انجام این مسؤولیت خطیر است.

❖ برای اجرایی کردن توصیه و دستور رهبر معظم انقلاب، بهتر است از فرصت محدود باقیمانده و قبل از آن‌که حجم لازم واکسن آماده شود، هرچه سریع‌تر، به ترمیم، تکمیل، اصلاح، تقویت و اعتلای شبکه بهداشتی درمانی پرداخته شود، تا آمادگی‌های لازم کاملاً فراهم شود. می‌توان نوعی رقابت بین دانشگاه‌های علوم پزشکی برای عملیاتی کردن این امر مهم ایجاد کرد. این اقدام بسیار ارزشمند، علاوه بر پیشگیری از هرگونه مشکل احتمالی و نیز پاسخگویی مطلوب به نیازهای امر واکسیناسیون عمومی، موجب سرمایه‌گذاری بسیار مهمی برای آینده کشور نیز خواهد بود.

❖ از درگیر کردن بخش خصوصی، به شدت پرهیز شود، چه در امر خرید واکسن و چه در امر توزیع و حتی تزریق آن که متأسفانه خطر رانت خواری و سوءاستفاده‌های کلان در خرید، فساد در حمل و نگهداری و نیز کیفیت واکسن خریداری شده زیاد خواهد بود. در امر توزیع هم احتمال ورود به بازار سیاه و در نتیجه محروم ماندن اقشار آسیب‌پذیر که قدرت خرید واکسن را ندارند بسیار زیاد خواهد بود و عملاً احتمال پاسخگویی مطلوب توسط بخش خصوصی هم وجود نخواهد داشت.

❖ قطعاً واکسن و واکسیناسیون باید کاملاً رایگان و فاقد هرگونه هزینه‌ای برای آحاد مردم باشد.

❖ توصیه می‌شود از بسیج جامعه پزشکی و نیروی بسیج سپاه پاسداران انقلاب اسلامی برای همکاری‌های لازم به منظور کسب اعتماد بیشتر مردم، حفظ نظم و آرامش، نظارت در توزیع عادلانه واکسیناسیون و امثال آن استفاده شود.

❖ لازم است برنامه نرم‌افزاری قابل اعتمادی برای ثبت و ردیابی آنها که واکسینه می‌شوند از طریق ثبت نام، نام خانوادگی، سن، شناسه ملی و کدی که گویای اولویت دریافت واکسن باشد، تهیه شود. توصیه می‌شود قبل از استفاده از سامانه مزبور، راستی آزمایی لازم انجام شود. **❖** کارکنان و همه آنها که در امر تزریق واکسن دخالت مستقیم دارند، باید آموزش‌های لازم را دیده و بر نحوه عملکردشان نظارت شود. متأسفانه در مشاهده جریان کارآزمایی‌های بالینی، نحوه تزریق واکسن در تلویزیون، در بسیاری موارد اشکالاتی در نحوه عملکردشان را نشان داد، نظیر نحوه مصرف

زیر آسمان کابل

اما بایدن گفته است: می‌رویم!

روس‌ها ششم دی‌ماه ۱۳۵۸ وارد افغانستان شدند و ۲۶ دی‌ماه ۱۳۶۷ خارج. ۹۰ سال بیش از یک میلیون نفر را کشتند. زیرساخت‌ها نابود شد. قریب ۱۰ میلیون نفر آواره شدند و با این همه، تباهی اصلی افغانستان پس از خروج آنها آغاز شد. البته اشغالگران هم از عوارض این جنگ هولناک بی‌بهره نماندند. بسیاری فروپاشی ضروری را با حضور آنها در افغانستان مرتبط می‌دانند. پس از آنها آمریکایی‌ها بخت‌شان را در این جغرافیا آزمودند. آنها ۱۵ مهر ۱۳۸۰ به این کشور یورش بردند و ۲۰ شهریور ۱۴۰۰ بنا

دارند از آنجا خارج شوند. میراث آنها هم که از روس‌ها نیست. اکنون پرسش جهان این است: آیا تاریخ تکرار خواهد شد؟ آیا باز خروج نیروهای خارجی یک دوره تباهی دیگر در انتظار این سرزمین است؟ وقتی روس‌ها رفتند، دکتر نجیب... رئیس جمهور بود. او با اطمینان از ارتشی گفت که بدون حمایت خارجی هم تاب مقاومت مقابل مخالفان را دارد. اما تصورشان درست بود. کمتر از پنج سال بعد کابل سقوط کرد و کشور به هرج و مرج کامل کشیده شد. او قصد فرار داشت. اما فروگذار در اختیار نیروهای وفادارترین ژنرال‌ش، یعنی ژنرال دوستم بود. دوستم مانع فرار وی شد. دکتر نجیب به دفتر سازمان ملل پناه برد. ششم مهرماه ۱۳۷۵ طالبان کابل را از چنگ احزاب جهادی درآوردند. آنها که هم‌تباران دکتر نجیب بودند و او برادرش ژنرال احمدزی را از دفتر سازمان ملل بیرون کشیده، پس از شکنجه بسیار در یک ایستگاه اتوبوس به دارآویختند. حالا در آستانه خروج نیروهای خارجی حامی دولت افغانستان، آقای اشرف غنی گفته است: «روایت سقوط دولت افغانستان نادرست است. ما ۴۰ هزار نیروی خوب کماندوی خاص و هوایی داریم که در منطقه بی‌ظنند.» مردم افغانستان اما خوب می‌دانند آقای رئیس‌جمهور باوری به آنچه گفته است، ندارد. ۴۰ هزار نیروی خاص آقای غنی بیش از شش ماه است که علی‌رغم قول‌های رئیس‌جمهوری و معاونانش و لیست بلندی از مقامات دیگر، هنوز نتوانسته‌اند یک کودک ۹ ساله به نام «عبدالروف» را از چنگ مشت‌ی دزد و آدم‌ربان مرزاشریف نجات دهند. درباره طالبان و راه‌اندازی رادیو و گریز از مذاکرات و آمادگی آنها برای هجوم گسترده در آستانه تابستان، دیگر حرفی نمی‌زنم... اما تاریخ تکرار خواهد شد؟ آنچه مسلم است، جهان آرزو دارد چنین نشود. برخلاف آنچه خروج روس‌ها، این بار هیچ‌کدام از قدرت‌های جهانی و همسایگان افغانستان نمی‌خواهد رئیس‌جمهوری دیگر را در یک ایستگاه اتوبوس، آویزان از طناب دار ببیند. این بار آقای غنی تنها نیست. آذهان عمومی خاطرات خوشایندی از سال‌های حکومت طالبان ندارد. این بار همه تلاش می‌کنند یک سناریوی میانه رقم بخورد. آیا موفق خواهند شد؟ اوضاع در افغانستان بسیار آشفته و پیچیده شده است. قدرت‌های متعددی در این میدان، بازی می‌کنند. قدرتهایی که در این بازی مرگ لزوماً خواسته‌های‌شان شفاف نیست. همه مبهم حرف می‌زنند و عمل می‌کنند. همین اوضاع را ترسناک می‌کند. این موجب می‌شود کسی نتواند پیش‌بینی دقیقی ارائه دهد. دنیا شاهد است هزاران نیروی آمریکایی و ناتو که برای نابودی طالبان به افغانستان هجوم بردند، پس از صرف قریب به یک تریلیون دلار هزینه و انبوه تلفات انسانی، ضمن صلح با طالبان و مشروطیت بخشیدن به آنها، اکنون در راه دارند. این تصمیم، ژنرال‌های آمریکایی و بسیاری از مقامات ارشد در این کشور را دیوانه کرده است. این همه هزینه و البته جنازه برای هیچ! چند روز پیش میج مک‌کائل، رئیس سابق سنا از تصمیم بایدن به شدت انتقاد کرد. هفته قبل از آن‌هم نوا جمسکی گفت: ما باید در افغانستان بمانیم و به مسؤولیت‌مان عمل کنیم. وقتی می‌گویم اوضاع به نحو بهت‌آوری پیچیده است، یعنی همین. واینگ آخرازمان، مک‌کائل و جمسکی که موضوعی نظری واحد دارند! آنها که مسائل آمریکا را دنبال می‌کنند، میزان عجیب بودن این اتفاق را می‌فهمند. اما آقای رئیس، آقای بایدن گفته است: می‌رویم!

محمدحسین جعفریان

کارشناس ارشد مسائل افغانستان

یادداشت

چرا خوشحال نمی‌شویم؟!

آدم‌های دنیا به اندازه زیادی آب، غذا، اکسیژن و البته خبر مصرف می‌کنند. شاید فکر کنید این مورد آخری خیلی هم نیاز نیست، اما به همان اندازه که گرسنگی ما را به دنبال خودش می‌کشد، میل به دانستن هم ما را دنبال خودش می‌برد.

ما مردم دنیا، مثل آسیاب‌های غول‌پیکری هستیم که خبرهای مختلف دنیا را توی دندانه‌های آسیاب ذهنی خود خرد و هضم می‌کنیم؛ خبرهایی که بزرگ و کوچک‌شان هم برای ما فرقی ندارد. اما همه چیز آتقذر ساده نیست. مادر دهانه این چرخ گوشت بزرگ صنعتی یک فیلتر بزرگ قرار داده‌ایم که هرچیزی را به داخل ذهن‌مان راه ندهد. یک غریزه یا یک میل درونی که هانس روسلینگ، نویسنده سوئدی کتاب واقعیت از آن به عنوان negativity instinct یاد می‌کند؛ غریزه منفی‌گرایی!

یک لحظه همه چیز را متوقف کنید. از صبح تا حالا چند خبر خوب را به یاد بیاورید، چند خبر بد را هم. کفه کدام سنگین‌تر است؟ چرا صفحه حوادث روزنامه‌ها جذاب‌تر است؟ چرا ما دنبال فضاهای رسمی خبری که آرامش بخش هستند، نمی‌رویم؟ چرا همیشه چالش‌ها و اخبار عجیب را دنبال می‌کنیم؟!

مثلاً چند نفر از ما که پای این مطلب نشست‌ه‌ایم به خاطر داریم همین چند روز پیش تیم ملی کشتی‌کشورمان با اقتدار عجیب قهرمان آسیا شد؟! شاید توی ذهن ما ایران در کشتی آسیا یک سر و گردن بالاتر از دیگران است، قبول! احسن یزدانی همه حریفانش را ۱۰ به صفر صربه فنی کرد. بنده خدا باید چه کاری کند تا شما به وجد بیایید؟! اما من و شما هیچ‌کدام مسابقه او را ندیدیم یا حداقل به خاطر نمی‌آوریم. خبر این پیروزی به خیلی‌ها هم نرسید.

خبرنگاران به ما خبری می‌دهند که خیلی ساده و پر از اتفاقات بد باشد. واقعیت این است مدت‌هاست در دنیا خبرهای خوب پرتعداد نیستند و خبرنگاران هم به جای این‌که ذائقه مردم را عوض کنند، بنزین روی آتش غریزه می‌ریزند و درست همان چیزی را به دست مردم می‌هسانند که مردم دوست دارند، بله، ما خبرنگارها به شما خبرهای بد می‌دهیم چون شما دوست دارید از سراسر دنیا، همان‌طور که آنها خبرهای بد داخلی ما را به خودمان می‌دهند. این وسط مهم این است که شما سرکدام سفره نشست‌ه باشید، سفره‌ای که آنها برای شما

پهن کرده‌اند یا اینها تا این حد که ممکن است خبر قهرمانی تیم‌های ما روی خروجی رسانه‌های فارسی زبان آن طرف آبی نباشد و این البته طبیعی است! استقلال و پرسپولیس جام باشگاه‌های آسیا را شوه کرده‌اند. خیلی حال‌شان خوب است و ما با بازی به بازی تلویزیون را روشن می‌کنیم و خبرهای خوب را در زمین فوتبال می‌بینیم، همه چیز خوب پیش می‌رود تا این‌که یک اتفاق بدی بیفتد، مثلاً یک بازیکن دعوا کند یا محروم شود. ناخودآگاه همه چشم‌هایشان را می‌چرخانند سمت اردوی جنجال زده.

هیچ‌کس مقصر نیست. شما نمی‌توانید مقصر باشید چون بر اثر غریزه اخباری را تعقیب می‌کنید که برایتان جذاب است. اما این باران اطلاعات دسته‌بندی‌نشده آنقدر کثیف است که باران جهل نیست و دانستن این همه اطلاعات روزانه که باعث به هم خوردن تمرکز ما می‌شوند همه دردی از شما دوا نمی‌کند. الا این‌که آرامش و تمرکز را به هم می‌زنند.

بله، این یک غریزه است. شما مقصر نیستید که دنبال اخبار بد می‌گردید و اخبار خوب را در دوازه‌بانی نمی‌کنید. اما اگر این اخبار، مسیر اشتباهی به شما داد، کسی به شما به عنوان یک شکار به عنوان لایک‌کننده یا بازیدکننده نگاه نمی‌کند. آن وقت شما از نظر دیگران مقصر هستید. **❖**

مرتضی درخشان

روزنامه‌نگار